

Душа моя захована в срібlistому тумані...
І просинається з появою твоєю...
Тихесенько сміється і співає... Від
розуміння, що ... назавжди можеш бути
поруч ти із нею...

Вона тебе так любить..., так жадає... Для
неї ти- найвартісніша цінність... Напевно,
головного, на жаль, не відчуває... Душі
коханої до себе невзаємність...

І вже не треба жодних пояснювальних
фраз... Отих дзвінків... й сумнівних
повідомлень... Бо ... через них на серці
знов опіки з'являються щораз... Й ... не
залікувати вже душевні рани телефоном...

Із дня у день їй сняться дивні сни...
Героями в яких є... лише двоє...
Лиш дві невпевнені..., тендітні душі...,
В очікуванні доленосного вердикту для
обох...